

[Rager.]

det ærede Medlem ved at sige, at paa mig virkede det meste som Fraser, for jeg tror ikke, det ærede Medlem har ønsket, at hans Tale skulde være frasefyldt, men saadan maatte den virke.

Det ærede Medlem minder mig om en Læge, der staar og undersøger en Patient. Han finder, at Patienten lider af en Sygdom, og han bliver ved at staa og lede efter, hvilke Ting der nu er, der muligt forværrer Sygdommen. Han fortæller Patienten: Du er syg, du er i meget stor Fare; hvis det og det og det sker — og det er meget muligt, at det sker —, saa kan det let være ude med dit Liv! Han gør Patienten nervøs, han gør hans paarørende nervøse, men han giver ham ikke Medicin, for han ved ingen Medicin. Saadan forekommer det ærede Medlems Tale mig. Det er et Forsøg paa at lave en Panikstemning. Saadan tror jeg ikke, det ærede Medlem mener det selv, men saadan tror jeg, det vil komme til at virke, uden at det ærede Medlem er i Stand til paa nogen Maade at anvise et Lægemiddel.

Vi drøftede denne Sag udførligt i Fjor. Det ærede Medlem undervurderer efter min Mening det, som er til Stede ved de vedtagne Forsvarslove, og han overvurderer Betydningen af det, som vilde være skaffet til Veje, hvis han havde faaet Lov til at raade. Det er i Virkeligheden Situationen. Det ærede Medlem siger, han repræsenterer Kredse, der vilde faa en vis Tryghedsfølelse, hvis det ærede Medlems Forslag var blevet gennemført, eller i hvert Fald noget mere end det, der er gennemført. Jeg kan derfor sige, at jeg repræsenterer Kredse, hvis Tryghedsfølelse vilde blive lige saa rokket, som de andres er nu, hvis man gik ud over det, som findes i Øjeblikket. Jeg tager det ærede Medlems Udtalelser som hans oprigtige Mening, og jeg gaar ud fra, at han optager mine i samme Aand.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om den civile Luftbeskyttelse. Det undrede mig, for som Medlem af Landsstyrelsen af Luftværnsforeningen maa det ærede Medlem være fuldkommen klar over, hvorledes Sagen ligger. Det ærede Medlem ved meget vel, at de Kommuner, der har skullet arbejde med Sagen, har arbejdet med den og naturligvis har maattet have den Tid, der er nødvendig. Det ærede Medlem ved ogsaa, hvornaar Indenrigsministeren har faaet Forslaget fra Københavns Kommune, saa det ærede Medlem er jo fuldkommen klar over, hvordan denne Sag ligger. Den udvikler sig ganske som den skal, uanset

at det ærede Medlem med tre Ugers Mellemrum skriver en Artikel i „Berlingske Tidende“ om det. Det hindrer ikke Sagen, den fortsætter alligevel sin rolige og programmæssige Udvikling.

Det ærede Medlem berørte Spørgsmaalet om en Oplagring af Varer. Der er her sikkert et Problem, men jeg kan bare ikke se, det har noget som helst med nogen som helst Diskussion om Forsvarsspørgsmaalet at gøre. Varemangel i Landet kan komme til at foreligge, naar der indtræder visse Situationer i Europa, og ganske uanset om man har et aktivt Forsvar eller ej, kan en Oplagring af visse Varer, der skal bruges i det civile Liv, være særdeles anbefalelsesværdig.

Men det ærede Medlems Argumentation er jo ogsaa mærkelig. Et af Argumenterne er dette, at naar man opruster andre Steder, maa vi ogsaa gøre det. Det forekommer mig, at man altid maa undersøge de Motiver, der er de forskellige Steder, og har man ikke gjort det, stiller man ikke Problemerne op, som de foreligger hvert enkelt Sted, saa betyder Henvisningen til, at man opruster eet Sted, og saa skal man ogsaa gøre det et andet Sted, ingenting for mig.

Det ærede Medlem var inde paa, at vi blev sat ud af det nordiske Samarbejde. Nej, det gør vi ikke. Der er ikke Tale om, at nogen anden nordisk Stat vil blande sig i de Forhold, som vi ønsker at ordne os under, og der er heller ikke Tale om, at de andre nordiske Stater afbryder et økonomisk og kulturelt Samarbejde med os, fordi vi . . . (*Christmas Møller*: Hvem har paastaet det?) . . . ønsker ført vor Militærlovgivning igennem, saaledes som vi gør det og ønsker det . . . (*Christmas Møller*: Hvem har paastaet det?). Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft udtalte, at vi risikerede at blive sat udenfor i det nordiske Samarbejde. Deri ligger Paastanden.

Til det ærede Medlem Hr. Brorsen har jeg ikke meget at sige. Det ærede Medlem talte om, at der var Forhandlinger i Gang i forskellige Byer under Ledelse af Borgmestrene angaaende Civilbefolkningens Beskyttelse under eventuelle Luftangreb. I Forbindelse hermed sagde det ærede Medlem, at naar man ikke havde et aktivt Luftværn, hvad Nytte var det saa til, for, sagde det ærede Medlem, hvad kan det nytte, at man faar nogle Kældere at gaa ned i, for man kan dog ikke blive siddende i Kældrene til Stadighed. Nej, men Maskinerne, der angriber, kan vel heller ikke blive hængende